

Τυρινή στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου της κωμοπόλεως του Κυπρίνου, στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, ιερούργησε την Κυριακή της Τυρινής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ο οποίος ερμηνεύοντας την ευαγγελική περικοπή της ημέρας, μεταξύ άλλων, ετόνισε: «Ένας καί μόνον λόγος τοῦ Χριστοῦ ἀπό τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή ἀρκεῖ νά συνοψίσει τό νόημα ὅχι μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλά καί τῆς εὐλογημένης περιόδου τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπό τῆς αὐρίον. «Ὅπου γάρ ἐστίν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν» (Ματθ. 6. 21). Ἀπλὸς καί καθαρὸς, σάν κρύσταλλο καί σάν κοφτερό μαχαίρι, ὁ λόγος αὐτός τοῦ Κυρίου, ἔρχεται νά ξεκαθαρίσει προθέσεις καί προοπτικές. Ταυτόχρονα ὅμως αὐτός ὁ λόγος εἶναι καί μία προειδοποίηση, διότι, ἀνάλογα μέ τό τί θά ἐπιλέξουμε ὡς θησαυρό μας, θά τοποθετηθῇ καί ἡ καρδιά μας καί φυσικά θά ἀπολαύσουμε τούς καρπούς τῆς ὁποιασδήποτε ἐπιλογῆς μας.

»Ὁ συγκεκριμένος λόγος τοῦ Κυρίου μᾶς προσκαλεῖ νά μποῦμε στήν πολύτιμη διαδικασία τῆς αὐτογνωσίας. Διότι ἐξετάζοντας τήν καρδιά μας προσεκτικά θά διαπιστώσουμε ποῦ αὐτή ἀναπαύεται. Ἐρευνῶντας τίς σκέψεις, τά συναισθήματα, τίς ἐπιθυμίες καί τίς ροπές μας θά διαπιστώσουμε ποῦ εἶναι συνήθως ἐστραμμένες καί κολλημένες. Ἐκεῖνο, λοιπόν, πού μονοπωλεῖ τό ἐνδιαφέρον μας εἶναι καί ὁ θησαυρός μας. Ὅ,τι προσέχουμε περισσότερο καί μᾶς ἀπασχολεῖ μονίμως εἶναι αὐτό πού θεωροῦμε καί πιό πολύτιμο καί ἄρα εἶναι ὁ προσωπικός μας θησαυρός.

»Ὁ λόγος αὐτός ὅμως τοῦ Κυρίου εἶναι καί μία πολύτιμη προειδοποίηση, ὅπως εἰπώθη. Εἶναι προειδοποίηση ὄχι μέ τήν ἔννοια τῆς τιμωρίας ἀλλά μέ τήν ἔννοια τῆς προλήψεως δυσάρεστων συνεπειῶν... Ἄν ἡ καρδιά μας εἶναι κολλημένη στά φτηνά καί τά γήινα, τότε ἐμεῖς τήν καταδικάζουμε νά ζήσει τή λάσπη καί τή βρωμιά αὐτῆς τῆς πεπερασμένης πραγματικότητας. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μᾶς προειδοποιεῖ πώς κάθε θησαυρός πού δέ σπάζει τό φράγμα τοῦ θανάτου δέν εἶναι θησαυρός, δέν εἶναι κάτι πολύτιμο, εἶναι πρόσκαιρο καί ἐπομένως φθηνό καί συνεπῶς εἶναι ἀνώφελο νά μονοπωλεῖ τό ἐνδιαφέρον τῆς καρδιάς μας.

»Ὁ Κύριος κάπου ἄλλοῦ λέγει «ἐνός ἐστί χρεία» (Λουκ. 10. 41). Ἕνα καί μοναδικό

είναι τό σημαντικό, τό όποίο άξίζεи νά τό κάνουμε κριτήριο τών έπιλογών μας. Ό Χριστός. Ή άιωνιότητα πού έπαγγέλλεται ό Χριστός είναι ή άληθινή μας πατρίδα, είναι τό πραγματικό μας σπίτι, είναι ή μοναδική μας οίκογένεια, είναι ό Παράδεισός μας, αυτό πού πρέπει νά είναι ή νά γίνει, όσο προλαβαίνουμε, ό μοναδικός μας θησαυρός. Αύτή τήν άιωνιότητα δέν είναι δυνατόν νά τή γευθοΰμε καί νά τήν άπολαύσουμε ει μή μόνον μέσα άπό τό πρόσωπο τοΰ Χριστοΰ, διότι έκτός Χριστοΰ ή άιωνιότητα είναι κόλαση. Γι' αυτό ό πιό πολύτιμος θησαυρός μας άς είναι ό Χριστός. Πώς θά βροΰμε τόν άληθινό Χριστό; Τό Χριστό θά Τόν άναζητήσουμε μέσα στό ζωντανό Σώμα Του, πού είναι ή Έκκλησία. Ή Έκκλησία είναι τό Σώμα τοΰ Χριστοΰ, ή Έκκλησία προσφέρει αυτό τό Σώμα σέ όσους τό έπιθυμοΰν μέσ' άπό τά μυστήριά της. Έκεϊ λοιπόν στά μυστήρια τής Έκκλησίας θά κατακτήσουμε καί θά χαροΰμε τό μοναδικό μας θησαυρό, τόν Κύριο καί Θεό μας. Έκτός Έκκλησίας δέν ύπάρχει Χριστός. Έκεϊνος θεμελίωσε τήν Έκκλησία Του ως τό ζωντανό Σώμα Του, για νά μπορεΐ μέσ' άπ' αύτή νά ένώνεται μέ τούς πιστούς Του καί νά τούς καθιστᾷ καί εκείνους ζωντανά μέλη τοΰ δικοΰ Του Σώματος. Ή κοινωνία τών μυστηρίων τής Έκκλησίας είναι ό μοναδικός τρόπος νά ένωθεΐ ό άνθρωπος μέ τό Χριστό. Χωρίς τά μυστήρια δέ μποροΰμε νά κατακτήσουμε αυτό τό θησαυρό οΰτε κᾶν νά Τόν γνωρίσουμε.

»...Πρίν ξεκινήσουμε τόν πνευματικό άγώνα τής νηστείας ή Έκκλησία προσδιορίζει

τόν ἀληθινό λόγο γιά τόν ὁποῖο θά πρέπει νά νηστέψουμε. Θά πρέπει νά νηστέψουμε γιά νά χαροῦμε τόν ἀνεκτίμητο θησαυρό πού εἶναι ὁ Χριστός. Ἄν ὁ Χριστός δέν εἶναι ὁ πολυτιμότερος θησαυρός μας, ἄν κάτι ἄλλο εἶναι γιά μᾶς πιό σημαντικό ἀπό τό Χριστό, τότε ὁ ἀγώνας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς θά εἶναι ἀνώφελος καί ἄκαρπος.

»Ἄς προχωρήσουμε, λοιπόν, ἀδελφοί πρὸς τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή κάνοντας τόν δικό μας αὐτοέλεγχο. Ἡ αὐτογνωσία εἶναι ἡ ὀδυνηρὴ ἀλλὰ σωτήρια συνάντηση μέ τόν ἑαυτό μας. Ἄς ψάξουμε νά βροῦμε ποιός εἶναι ὁ πρῶτος θησαυρός τῆς καρδιᾶς μας. Ἄν εἶναι κάτι ἄλλο ἐκτός Χριστοῦ, ἃς γνωρίζουμε ὅτι εἶναι θησαυρός ψεύτικος, πού θά μᾶς φέρει στενοχώρια καὶ ἀπελπισία. Ὅταν ἀνεβάσουμε τό Χριστό στό θρόνο τῆς καρδιᾶς μας, τότε ἡ χαρά μας θά εἶναι ἀνεκκλάλητη καὶ ὁ τυχόν φόβος θά γίνεται πράξη ἀγάπης. Ἡ ἀγωνία καὶ τό ἄγχος γιά νά Τόν αὐξήσουμε θά γίνεται προσευχή καὶ πρόγευση Παραδείσου, οὐράνια ἐμπειρία αἰωνιότητος, διαφυγή καὶ ἔξοδος ἀπὸ τὸν Φαραώ τῆς ἁμαρτίας, Πάσχα ἀληθινό, Πάσχα Κυρίου Πάσχα».

Το εσπέρας της ίδιας ημέρας ο Σεβασμιώτατος πλαισιούμενος από τον ιερό κλήρο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας χοροστάτησε στον Εσπερινό της Συγχωρήσεως στον

Ιερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου κατά τον οποίο ανεγνώσθη ο Κατηχητήριος Λόγος, επί τη ενάρξει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου. Το πολυπληθές εκκλησίασμα κατά την εκκλησιαστική τάξη εδέχθη την συγχώρηση του Ποιμενάρχου του και τις ευχές του για «να διέλθουμε το στάδιο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και τον πνευματικό αγώνα της κατανυκτικής αυτής περιόδου, αίροντες τον Σταυρό του Κυρίου με την προσδοκία της Αναστάσεως».